

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2013/7

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave Jurisprudentiebulletin 2013 - 7

<p>Zaaknummer: 13/1862/GA</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2013</p>	<p>Onderzoek aan lichaam en kleding Onderzoek verblijfsruimte</p>	<p>Visitaties dienen op een besloten plaats en voor zover mogelijk door personen van hetzelfde geslacht te worden verricht. Voor geplande acties betekent dat als regel heeft te gelden dat de visitatie door personen van hetzelfde geslacht wordt verricht. Een werkwijze met gemengde IBT koppels is in strijd met de wet. De eigen cel waarvan de celdeur openstaat heeft niet te gelden als besloten plaats als bedoeld in de wet.</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 13/2143/GA en 13/2144/GA</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2013</p>	<p>Inzage in stukken/ dossier</p>	<p>Verzoek om bepaalde passages uit penitentiair dossier te verwijderen. Ontvankelijk beklag. Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing. Beroep directeur en klager gedeeltelijk gegrond en ongegrond.</p>	<p>blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 13/2217/GA en 13/2264/GA</p> <p>Datum uitspraak: 30 september 2013</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Afwijzing eerste verlofaanvraag. Klagers resocialisatie moet op verantwoorde en geleidelijke manier worden vormgegeven. Gedoseerd vrijhedenbeleid met verlofmogelijkheden is, voor klager, maatschappij en overheid, middel bij uitstek om te anticiperen op klagers v.i. Beroep directeur ongegrond. Beroep klager gegrond. Vernietiging beslissing directeur. Opdracht aan Staatssecretaris om nieuwe beslissing te nemen.</p>	<p>blz. 15</p>

<p>Zaaknummer: 13/2361/GA</p> <p>Datum uitspraak: 30 september 2013</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding Disciplinaire straffen straftoemeting Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Strafoplegging van in totaal 20 dagen opsluiting in (straf)cel voor drie feiten die min of meer op dezelfde tijd en dezelfde plaats zijn begaan is niet in strijd met de wet. Hoogte straf, nu van enige samenhang tussen feiten sprake is, onredelijk en onbillijk. Beroep van klager gegrond. Tegemoetkoming €60,=</p>	<p>blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 13/2078/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2013</p>	<p>Disciplinaire straffen procedureel Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Het opleggen van een nieuwe disciplinaire straf na een eerder onbevoegd opgelegde disciplinaire straf is in strijd met het ne bis in idem beginsel. Een dergelijk bevoegdheidsgebrek kan niet meer hersteld worden. Nu eveneens niet voldoende aannemelijk is dat klager de persoon is die heeft geslagen heeft hij recht op een volledige financiële tegemoetkoming. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 19</p>
<p>Zaaknummer: 13/2116/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2013</p>	<p>Hoorplicht Ordemaatregel procedureel</p>	<p>Overschrijding termijn van 15 uur van bewaardersarrest met 1 uur. Het niet tijdig aanwezig kunnen zijn in de inrichting door de directeur is geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding. Denkbaar was geweest dat de directeur klager telefonisch had gehoord over het incident. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 20</p>

<p>Zaaknummer: 13/1859/GA</p> <p>Datum uitspraak: 19 september 2013</p>	<p>Hoorplicht Informatieplicht Onderzoek verblijfsruimte Zorgplicht wijze van betrachten</p>	<p>Klager klaagt over de gang van zaken bij een algehele celinspectie in het PPC. Duidelijke informatie vooraf is noodzakelijk. Tijdelijke afzondering voor de duur van de celinspecties kan in een afzonderingscel. Van het horen kan bij dergelijke acties worden afgezien. Hoewel er verbeterpunten worden aangegeven is celinspectie uiteindelijk niet onredelijk of onbehoorlijk geweest. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 21</p>
<p>Zaaknummer: 13/1810/GA</p> <p>Datum uitspraak: 4 september 2013</p>	<p>Tegemoetkoming financieel Inzage in stukken/ dossier</p>	<p>Het verstrekken van detentieverklaringen valt onder de Wet bescherming persoonsgegevens. Invorderingswet is niet van toepassing. Verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens kan slechts op de gronden als vermeld in artikel 8 Wbp. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming €10,=.</p>	<p>blz. 23</p>
<p>Zaaknummer: 13/1969/GM</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling Medische verzorging toegang tot</p>	<p>Inrichtingsarts dient als hoofdbehandelaar te worden aangemerkt. Het recht een andere arts te raadplegen laat onverlet dat de eindverantwoordelijkheid van de behandeling van een gedetineerde bij de inrichtingsarts ligt. Niet gebleken dat de door klager geraadpleegde vertrouwensarts heeft verzocht om collegiaal overleg met de inrichtingsarts. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 24</p>

<p>Zaaknummer: 13/2902/GV</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2013</p>	<p>Verlof incidenteel</p>	<p>Verzoek incidenteel verlof om aanwezig te kunnen zijn bij bruiloft van zoon. Aanwezigheid van klager is niet noodzakelijk. Vreemdelingenwet 2000 is in verband met implementatie van Terugkeerrichtlijn gewijzigd. Klagers ongewenstverklaring is vervangen door een inreisverbod. Zijn situatie is hierdoor feitelijk niet gewijzigd. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 25</p>
<p>Zaaknummer: 13/2727/GV</p> <p>Datum uitspraak: 13 september 2013</p>	<p>Verlof strafonderbreking</p>	<p>Verzoek strafonderbreking om een herdenkingsdienst voor overleden moeder in Iran bij te wonen. Dat enkel in geval van een levensbedreigende situatie van een ouder strafonderbreking in het buitenland kan worden verleend is onjuist. De herdenkingsdienst is echter niet een dusdanig bijzondere omstandigheid dat daarvoor strafonderbreking moet worden verleend. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 13/1180/TA</p> <p>Datum uitspraak: 9 september 2013</p>	<p>Zorgplicht niet betrachten Medische verzorging toegang tot</p>	<p>Nu beheer pijnmedicatie bij personeel ligt, rust op hen de integrale verantwoordelijkheid dat voldoende medicatie beschikbaar is dan wel consultatie van arts over medicatie mogelijk is. Klager had pas vier dagen na verzoek om pijnmedicatie afspraak bij arts. Schending zorgplicht. Beroep gegrond. Beklag alsnog gegrond. Geen tegemoetkoming omdat klager niet op afspraak arts is verschenen.</p>	<p>blz. 27</p>

<p>Zaaknummer: 13/3273/STA</p> <p>Datum uitspraak: 8 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Geen schorsing mogelijk van kennisgeving voorgenomen beslissing tot een a-dwangbehandeling. Wel moet na ontvangst van definitieve beslissing rechtsmiddel aangewend kunnen worden en met uitvoering gewacht worden tot uitspraak op een schorsingsverzoek. Verzoeker niet-ontvankelijk in verzoek.</p>	<p>blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 13/2961/STA</p> <p>Datum uitspraak: 12 september 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>Zonder medicatie zal verzoeker lang verpleegd moeten blijven. Pogingen om hem te motiveren voor inname medicatie zijn mislukt. Psychotisch toestandsbeeld maakt behandeling onmogelijk. Beslissing a-dwangbehandeling voldoet naar voorlopig oordeel aan eisen proportionaliteit en subsidiariteit. Afwijzing verzoek.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 13/1406/TB</p> <p>Datum uitspraak: 9 september 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs</p>	<p>Volgens PBC is behandeling of gedragsbeïnvloeding van klager vanwege zijn pathologie niet meer mogelijk en plaatsing in een justitiële jeugdinstelling niet meer aangewezen. Inrichting sluit resocialisatie op termijn niet uit. Gelet hierop is beslissing tot plaatsing in FPC niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 13/1939/TB</p> <p>Datum uitspraak: 17 september 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs</p>	<p>Overplaatsing p.i.j.-er van FPK naar FPC niet in strijd met wet en niet onredelijk. Ondanks incidenten is geprobeerd resocialisatietraject onder grondslag van de Bjj te laten kunnen plaatsvinden en dit is niet gelukt. Geen alternatief op dit moment. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 31</p>

<p>Zaaknummer: 12/2394/TB - eindbeslissing</p> <p>Datum uitspraak: 1 oktober 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay Tegemoetkoming financieel</p>	<p>N.a.v. nieuwe rapportages is nu t.a.v. klager een laag beveiligingsniveau vastgesteld. Aangehouden beroep tegen eerdere beslissing tot vaststelling gemiddeld beveiligingsniveau, waardoor begeleid verlof niet meer mogelijk was, is gegrond. Tegemoetkoming € 200,= gelet op lange duur procedure.</p>	<p>blz. 34</p>
<p>Zaaknummer: 13/0977/TR</p> <p>Datum uitspraak: 8 oktober 2013</p>	<p>Verlof proefverlof Ministeriele machtiging</p>	<p>Intrekking verlofmachtiging in klagers geval een onevenredige zware reactie op de ongeoorloofde afwezigheid van klager. Geen sprake van strafbare feiten of ernstige incidenten. Volgens inrichting overplaatsing naar transmurale voorziening nog steeds aangewezen i.k.v. behandeling. Beroep gegrond, vernietiging intrekkingbeslissing en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 35</p>
<p>Zaaknummer: 13/3065/JA</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2013</p>	<p>Verlof incidenteel Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Tegen weigering verlofaanvraag of aanvragen machtiging incidenteel verlof door directeur staat geen beklag open. Ten overvloede wordt overwogen dat, als wel beklag mogelijk was, niet is voldaan aan vereiste dat klagers aanwezigheid bij bruiloft niet noodzakelijk is. Klager alsnog niet-ontvankelijk.</p>	<p>blz. 36</p>

<p>Zaaknummer: 13/1535/JA</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2013</p>	<p>Tegemoetkoming financieel Vermissing Schade</p>	<p>Inrichting heeft klager een vergoeding van € 150,= aangeboden. Gelet op grote hoeveelheid ter zitting getoonde bevlekte merkkleding en -schoenen is een hogere vergoeding op zijn plaats. Door een juwelier is in bijzijn van twee personeelsleden bepaald dat klagers horloges imitaties zijn. Vermissing zonnebril door inrichting niet betwist. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 250,=.</p>	<p>blz. 38</p>
---	--	---	----------------

Zaaknummer:

13/1862/GA

Datum uitspraak:

7 oktober 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Brand, J.G.A. van den
Mulders, M.J.
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij PPC Scheveningen

Trefwoorden:

Onderzoek aan lichaam en kleding
Onderzoek verblijfsruimte

Artikelen:

Pbw art. 29

Samenvatting:

Visitaties dienen op een besloten plaats en voor zover mogelijk door personen van hetzelfde geslacht te worden verricht. Voor geplande acties betekent dat als regel heeft te gelden dat de visitatie door personen van hetzelfde geslacht wordt verricht. Een werkwijze met gemengde IBT koppels is in strijd met de wet. De eigen cel waarvan de celdeur openstaat heeft niet te gelden als besloten plaats als bedoeld in de wet.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 29, derde lid, van de Pbw is bepaald dat het onderzoek aan het lichaam van een gedetineerde verricht wordt op een besloten plaats en, voor zover mogelijk, door personen van hetzelfde geslacht als de gedetineerde.

Gelet op de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting, staat vast dat

bij de visitatie van klager in zijn cel een vrouw aanwezig is geweest. Tevens blijkt uit de verklaring van klager dat de vrouw heeft toegezien op de uitvoering van de visitatieprocedure, terwijl verscheidene mannelijke personeelsleden stonden te wachten op de afdeling. Een en ander vond plaats, terwijl zowel de celdeur als de gordijnen waren geopend. Namens de directeur is deze gang van zaken niet weersproken. Ter zitting is aangevoerd dat het een vaste werkwijze is in de inrichting dat in het geval van een celinspectie met bijbehorend lichamelijk onderzoek, naar elke cel een tweetal medewerkers bestaande uit een man en een vrouw wordt gezonden. De vrouwelijke medewerker krijgt de instructie haar blik af te wenden wanneer de mannelijke gedetineerde zich ontkleedt.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is het van belang een onderscheid te maken tussen een visitatie in een situatie waarin acuut ingrijpen van een IBT noodzakelijk is en een visitatie in een situatie waarin een interventie van tevoren is gepland. Bij een acute situatie zal de directeur van een inrichting genoodzaakt zijn die leden van het IBT in te zetten die op dat moment aanwezig zijn in de inrichting. Bij een geplande interventie ligt dat, naar het oordeel van de beroepscommissie, anders. Gegeven de wijze van uitvoering van dergelijke visitaties, hieronder mede begrepen de locatie waar deze plaats heeft en de afstand tussen de bewaarders en de gedetineerde die aan de visitatie wordt onderworpen, kan de inzet van gemengde koppels in niet acute situaties in strijd komen met het bepaalde in artikel 29, derde lid, van de Pbw en de aan dit artikel ten grondslag liggende privacybescherming. In die gevallen, waarin geen sprake is van acuut ingrijpen, zal de directeur het onderzoek aan het lichaam

van de gedetineerde als regel moeten laten plaatsvinden door een persoon van hetzelfde geslacht.

Getoetst aan deze uitgangspunten acht de beroepscommissie de gang van zaken bij deze visitatie in strijd met artikel 29, derde lid, Pbw. De beroepscommissie zal het beroep van de directeur ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie met aanvulling van de gronden, bevestigen.

Zaaknummer:

13/2143/GA en 13/2144/GA

Datum uitspraak:

7 oktober 2013

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Pattijn MSM, J.M.L.
Rutten, mr. M.A.G.
Jousma, mr. S. (secre.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissie bij de p.i. Vught

Trefwoorden:

Inzage in stukken/dossier

Artikelen:

Pbw art. 60, Pm art. 36, 37: Wbp art. 16, 35, 36

Samenvatting:

Verzoek om bepaalde passages uit penitentiair dossier te verwijderen. Ontvankelijk beklag. Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing. Beroep directeur en klager gedeeltelijk gegrond en ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) wordt onder "persoonsgegeven" verstaan: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon. Ingevolge artikel 2, eerste lid, is de Wbp van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Ingevolge artikel 35, eerste lid, Wbp heeft de betrokkene het recht zich vrijelijk en met redelijke tussenpozen tot de verantwoordelijke te wenden met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt. De verantwoordelijke deelt de betrokkene schriftelijk binnen vier weken mee of dat het geval is. Ingevolge artikel 36, eerste lid, Wbp kan degene, aan wie overeenkomstig artikel 35 kennis is gegeven van hem betreffende persoonsgegevens, de verantwoordelijke verzoeken deze te verbeteren, aan te vullen, te verwijderen of af te schermen, indien die feitelijk onjuist zijn, voor het doel of de doeleinden van de verwerking onvolledig of niet ter zake dienend zijn, dan wel anderszins in strijd met een wettelijk voorschrift worden verwerkt. Het verzoek bevat de aan te brengen wijzigingen.

Ontvankelijkheid van het beklag
Artikel 45 Wbp bepaalt dat ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens op grond van de Wbp de rechtsbeschermingsregels uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing zijn. De hoofdstukken 2 tot en met 8 en 10 van de Awb zijn ingevolge artikel 1:6 van die Wet echter niet van toepassing op de opsporing en vervolging van strafbare

feiten, alsmede de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen.

De beroepscommissie verstaat het verzoek dat klager aan de directeur heeft gedaan als een verzoek om verwijdering van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 36, eerste lid, Wbp. De door klager aangedragen grond voor de verzoeken 2 t/m 6 is dat de gegevens feitelijk onjuist zijn. Dat is alleen anders voor het verzoek onder 1.

Nu klager zijn verzoek tot verwijdering van de persoonsgegevens uit zijn penitentiair dossier heeft gericht tot de directeur en de Awb niet van toepassing is, is klager gelet op artikel 60, eerste lid, Pbw ontvankelijk in zijn beklag. De klachten hebben betrekking op verslagen en andere stukken die op grond van artikel 37 Pm onderdeel kunnen uitmaken van het penitentiair dossier. De opsomming in vermelde bepaling is voor wat betreft de vraag wat dat dossier kan inhouden niet limitatief.

Maatstaf voor beoordeling van verzoeken tot correctie of verwijdering

Bij de hierna volgende beoordeling van de onderdelen van het beklag heeft de beroepscommissie telkens de in wet en rechtspraak ontwikkelde toetsingsmaatstaven gehanteerd. Uitgangspunt bij de toetsing is of de geregistreerde gegevens juist zijn en daarom is een eerste aan te leggen maatstaf de juistheid van de gegevens. Voorts geldt dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dit brengt met zich dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel en dat dit doel in redelijkheid niet op een andere, voor de betrokkene minder nadelige, wijze kan worden verwekelijkt (vgl. Hoge Raad 9 september

2011, NJ 2011, 595 m.nt. Dommering). Onder verwijzing naar de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer ABRvS 16 maart 2005, AB 2005, 264) moet aan het voorgaande worden toegevoegd dat - anders dan door en namens klager tijdens de behandeling van het beroep bij herhaling is gesteld - het recht op verbetering en verwijdering van persoonsgegevens op grond van de Wbp niet is bedoeld om gegevens, bestaande uit indrukken, meningen en conclusies omtrent de persoon van de betrokkene, waarmee de betrokkene zich niet kan verenigen, te corrigeren of te verwijderen.

Beoordeling van de onderdelen van het beklag

De beklagonderdelen worden verder puntsgewijs beoordeeld op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen.

1. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 45 en blz. 71:

“Er zijn in het verleden diverse gedragsdeskundige rapportages over betrokkene geschreven. Samenvattend wordt er in deze rapportages gesproken van een jonge man met ernstige persoonlijkheidspathologie, die zich kenmerkt door impulsiviteit, autoriteitsproblematiek, een geringe frustratie tolerantie en een gebrekkige gewetensfunctie. Het recidive risico wordt als hoog ingeschat.”

Artikel 16 Wbp luidt, voor zover van belang: “De verwerking van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven, alsmede persoonsgegevens betreffende het lidmaatschap van een vakvereniging is verboden behoudens het bepaalde in deze

paragraaf.”

Artikel 21, eerste lid, Wbp luidt, voor zover van belang: “Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands gezondheid te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschied door:

e. Onze Minister voor zover dat in verband met de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen noodzakelijk is voor de uitvoering van de hun wettelijk opgedragen taken”.

De beroepscommissie acht aannemelijk dat het hier medische informatie over klager betreft en derhalve persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 Wbp, die na bespreking in het MDO in een selectieadvies is opgenomen ten behoeve van een verzoek om overplaatsing. Deze stukken behoren gelet op artikel 36 en 37 Pm in het penitentiair dossier te worden opgenomen en de verwerking van deze gegevens is noodzakelijk in verband met de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf. De in artikel 21 Wpb voorziene uitzondering op het verbod van artikel 16 Wpb is derhalve van toepassing. Het beroep van klager is op dit onderdeel ongegrond.

2. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 11 onder het kopje Samenvatting: “Betrokkene is aangemeld bij het GRIP in verband met een onderzoek in te stellen naar zaken die bij betrokkene tijdens een speciale celinspectie zijn aangetroffen.” Het staat de directeur vrij om het GRIP te consulteren na een voorval in de inrichting, juist ook in verband met onduidelijkheid over de toedracht van feiten. Dit impliceert dat niet hoeft vast te staan of er wat op de cel van klager is gevonden en zo ja wat. Dat is anders als op grond van die informatie sancties jegens klager worden genomen.

De beroepscommissie acht het niet in strijd met de wet noch onredelijk of onbillijk dat een dergelijke melding aan het GRIP na een mogelijke vondst van zaken in klagers cel in het penitentiair dossier staat aangegeven. Dat het aantreffen van zaken bij klager tijdens een celinspectie feitelijk onjuist zou zijn is onvoldoende aannemelijk geworden. Het beroep van klager is op dit onderdeel ongegrond.

3. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 9: “De laatste dag dat hij op de BGG verbleef werd bij hem een aangeslepen mes op cel gevonden.”

De beroepscommissie begrijpt dat er bij klager een aangeslepen mes is aangetroffen op het moment dat hij zijn bestek inleverde bij het personeel. Deze informatie is feitelijk niet onjuist. Het beroep van de directeur zal daarom op dit onderdeel gegrond worden verklaard.

4. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 67:

“De gedetineerde M. wordt in verband gebracht met een gevonden steekwapen, die het personeel in de natte ruimte heeft aangetroffen op afdeling H.” en de passage op blz. 68:

“Gezien de bedreigingen die betrokkene doormiddel van brief verkeer heeft geuit en het in verband brengen van een gevonden steekwapen op afdeling 1H en tevens zijn onvoorspelbare gedrag is het wenselijk om de gedetineerde M. voor als nog niet over te laten plaatsen naar elders.”

De beroepscommissie is van oordeel dat de in het penitentiair dossier opgenomen opmerking dat klager in verband kan worden gebracht met een gevonden steekwapen niet feitelijk onjuist is. Van enige betrokkenheid van klager bij dit steekwapen is echter niet gebleken. De beroepscommissie acht het

dan ook aangewezen dat het penitentiair dossier wordt aangevuld zodat duidelijk is dat (nadien) niet is gebleken van enige betrokkenheid van klager bij het gevonden steekwapen.

Het beroep van de directeur zal op dit onderdeel gegrond worden verklaard met dien verstande dat de oorspronkelijke mededeling kan blijven staan maar dat er een opmerking aan wordt toegevoegd zoals hiervoor omschreven. De beroepscommissie wijst de directeur hierbij op artikel 36, derde lid, Wbp zodat de aanvulling zo spoedig mogelijk wordt uitgevoerd. Indien sprake is van de onmogelijkheid genoemd in het vierde lid (de persoonsgegevens zijn vastgelegd op een gegevensdrager waarin geen wijzigingen kunnen worden aangebracht) dan dient de directeur klager hierover overeenkomstig het bepaalde in het vierde lid te informeren.

5. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 68:

“Het dienstdoende personeel zou tevens vreemde artikelen of berichten in zijn persoonlijke agenda hebben aangetroffen. Hiermee word verwezen naar een aantal kinderporno sites en hoe je kinderporno op internet kan opsporen. Ook zou betrokkene het telefoonnummer onderhouden van een gedetineerde die zich i.v.m. met een grootschalige kinderpornozaak binnen de muren van de P.I. Vught bevindt. De agenda van betrokkene is onder de aandacht van het GRIP. Er zou via een gedetineerde uit P.I. de Schie kenbaar zijn gemaakt, dat betrokkene een USB stick bezit, waarmee hij kinderporno kan bekijken. Deze stick zou naar zegge van de des betreffende gedetineerde door geslikt worden door de gedetineerde M. zo dat het personeel deze niet op kan sporen. De USB stick zou betrokkene via een USB poort achter in

zijn tv stoppen. Na inspectie van het gang personeel, bleek dat de gedetineerde M. wel zijn tv heeft beveiligd met een stukje tape, zo dat hem direct zou opvallen als het personeel aan zijn tv heeft gezeten.”

De beroepscommissie is van oordeel dat voor deze vermelding in het penitentiair dossier geen onderbouwing is geleverd en dat op generlei wijze aannemelijk is geworden dat klager in verband kan worden gebracht met een agenda en een USB-stick met kinderpornografisch materiaal noch dat hij een nummer zou ‘onderhouden’ van een medegedetineerde die vastzit ter zake van grootschalige kinderporno. Deze gegevens moeten derhalve als feitelijk onjuist worden aangemerkt. Het beroep van klager is op dit onderdeel gegrond. De beroepscommissie is van oordeel dat klager met deze gegrond verklaring voldoende tegemoet wordt gekomen en acht daarom geen termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming.

6. Dit verzoek betreft de volgende passage op blz. 67 en 68:

“De gedetineerde M. heeft tijdens een briefwisseling met een neef aangegeven dat hij personeel zou beschadigen. Gezien het gedrag wat betrokkene heeft laten zien binnen de inrichting waar hij voorheen verbleven heeft, neemt het personeel de bedreigingen voor serieus aan. De gedetineerde M. heeft in de vorige inrichting een aantal personeelsleden beschadigd en heeft tevens voor 40.000 euro schade aangericht. Betrokkene heeft ook tijdens zijn briefwisseling aangegeven dat hij de oorlog wil gaan verklaren aan het personeel die hem dwars zitten. Hij geeft aan dat men hem met rust moet laten, anders gaan er doden vallen en zou hij flink de strijd aangaan. In de brief staat tevens vermeld dat hij een drietal personen op zijn

verlanglijstje heeft staan. Dit zijn de twee gedetineerde (ene P. te unit 6 en R.) en een collega van afdeling 1HI." en wederom de passage op blz. 68:

"Gezien de bedreigingen die betrokkene doormiddel van brief verkeer heeft geuit en het in verband brengen van een gevonden steekwapen op afdeling 1H en tevens zijn onvoorspelbare gedrag is het wenselijk om de gedetineerde M. voor als nog niet over te laten plaatsen naar elders."

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan - voor zover dat is komen vast te staan - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep van de directeur zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2217/GA en 13/2264/GA

Datum uitspraak:

30 september 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Pbw art. 26, 68, 71; Regeling tijdelijk
verlaten van de inrichting art. 4, 5, 15, 17

Samenvatting:

Afwijzing eerste verlofaanvraag. Klagers resocialisatie moet op verantwoorde en geleidelijke manier worden vormgegeven. Gedoseerd vrijhedenbeleid met

verlofmogelijkheden is, voor klager, maatschappij en overheid, middel bij uitstek om te anticiperen op klagers v.i.. Beroep directeur ongegrond. Beroep klager gegrond. Vernietiging beslissing directeur. Opdracht aan Staatssecretaris om nieuwe beslissing te nemen.

Rechtsoverwegingen:

a. Beroep directeur

Ten aanzien van het door de directeur ingestelde beroep overweegt de beroepscommissie het volgende.

De directeur heeft zijn beslissing gebaseerd op de negatieve adviezen van de advocaat-generaal en de politie, waaruit voortvloeit dat verlofverlening aan klager, gelet op de aard van het door klager gepleegde strafbare feit, zal leiden tot veel media-aandacht. Als gevolg van deze media-aandacht leidt verlofverlening aan klager volgens de directeur tot het gevaar voor ernstige verstoring van de openbare orde of het plegen van strafbare feiten, het risico voor een ongestoord verlof als gevolg van ernstige spanningen in de woon- of leefsfeer van de te bezoeken persoon, het risico van ongewenste confrontaties met slachtoffers van of anderszins betrokkenen bij het door de gedetineerde gepleegde misdrijf, gevaar voor de gedetineerde en het risico van maatschappelijke onrust. Derhalve heeft de directeur de verlofaanvraag van klager afgewezen.

Met de beklagcommissie stelt de beroepscommissie voorop dat de directeur bij de beoordeling van klagers verzoek om algemeen verlof een belangenafweging dient te maken tussen enerzijds het belang van klager bij een optimale en tijdige voorbereiding op zijn terugkeer in de maatschappij en anderzijds het algemene belang van de samenleving bij

een ongestoorde tenuitvoerlegging van de aan klager opgelegde vrijheidsstraf. De beroepscommissie neemt hierbij in aanmerking dat de directeur te kennen heeft gegeven dat klagers gedrag in detentie geen reden vormde voor de afwijzing.

Inmiddels is ruim een half jaar verstreken sinds klager (op 20 februari 2013) zijn verzoek om algemeen verlof heeft ingediend. Klager heeft op dit moment ruim elf jaar gezeten en zijn v.i.-datum, die ligt in mei 2014, nadert. Gegeven dit tijdsverloop zal het belang van klager om door middel van verlof zijn terugkeer in de samenleving voor te bereiden steeds zwaarder gaan wegen ten opzichte van de maatschappelijke onrust die verlofverlening met zich kan meebrengen. Ook de beroepscommissie onderkent dat verlofverlening tot dergelijke onrust kan leiden en ook risico's voor klager en zijn omgeving met zich mee kan brengen. Het is evenwel niet goed te voorspellen in welke mate verlofverlening aan klager deze media-aandacht kan genereren en wat hiervan de gevolgen kunnen zijn. De door de advocaat-generaal in zijn nadere advies aangedragen feiten en omstandigheden worden door klager gemotiveerd betwist. De beroepscommissie acht het evenwel aannemelijk dat deze maatschappelijke onrust ook kan ontstaan bij de voorwaardelijke invrijheidstelling van klager. Van het Openbaar Ministerie en de politie mag worden verwacht dat deze niet volstaan met een zorgvuldige analyse van dergelijke risico's, maar ook een strategie ontwikkelen om deze beheersbaar te maken. Nu klager reeds een lange detentie achter de rug heeft en in aanmerking nemende de aard van het door klager gepleegde strafbare feit, dat destijds veel aandacht in de media heeft gekregen, acht de beroepscommissie het van doorslaggevend belang, dat klagers re-integratie in de maatschappij op een

verantwoorde en geleidelijke manier wordt vormgegeven. De beroepscommissie is van oordeel dat van de directeur en bij uitstek van de Staatsecretaris kan worden verlangd dat zij hiervoor zorg dragen. Een gedoseerd vrijhedenbeleid, waarbij verlofmogelijkheden geleidelijk worden uitgebreid naarmate de einddatum nadert, is het middel bij uitstek om klager te laten voorbereiden op zijn terugkeer in de samenleving en om – zoals ook de beklagcommissie heeft overwogen – de samenleving te laten wennen aan de terugkeer van klager. Bovendien kan als gevolg van deze aanpak door de verschillende (overheids)instanties, die verantwoordelijk zijn voor en betrokken zijn bij de begeleiding van en (na)zorg voor klager na detentie, op adequate wijze worden geanticipeerd op klagers naderende voorlopige invrijheidsstelling.

De beroepscommissie wijst hierbij op de, ook door klager genoemde, mogelijkheid om verlof te verlenen voor een kortere duur dan 60 uur (artikel 15 van de Regeling) en de mogelijkheid om aan verlofverlening voorwaarden te verbinden (artikel 5 van de Regeling). Voorts is van belang dat klager zich bereid heeft verklaard het verlof door te brengen op een voor de buitenwacht minder voor de hand liggend verlofadres.

In het licht van het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat het belang om aan klager verlof te verlenen in dit stadium van de detentie dient te prevaleren boven de mogelijke maatschappelijke onrust en de risico's die verlofverlening aan klager met zich mee kan brengen. De beroepscommissie is derhalve met de beklagcommissie van oordeel dat de bestreden beslissing van de directeur als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Het beroep van de directeur zal dan ook ongegrond worden verklaard.

b. Beroep klager

Ten aanzien van het door klager ingestelde beroep overweegt de beroepscommissie het volgende.

Klager heeft beroep ingesteld omdat de beklagcommissie heeft nagelaten de bestreden beslissing van de directeur te vernietigen en omdat de beklagcommissie een tegemoetkoming heeft toegekend in plaats van de directeur op te dragen een nieuwe beslissing te nemen. De beroepscommissie merkt overigens op dat, nu zowel de directeur als klager beroep heeft ingesteld, zij het geschil in beroep opnieuw ten gronde en in volle omvang heeft beoordeeld.

Vernietiging beslissing nagelaten

Ten aanzien van het nalaten van de beklagcommissie om de bestreden beslissing van de directeur te vernietigen, overweegt de beroepscommissie als volgt. Nu de beklagcommissie heeft geoordeeld dat de beslissing van de directeur onredelijk en onbillijk is en om die reden het beklag gegrond heeft verklaard, is de beroepscommissie, gelet op hetgeen is bepaald in artikel 68, tweede lid, onder b, van de Pbw, van oordeel dat de beklagcommissie ten onrechte – de beroepscommissie neemt aan abusievelijk – heeft nagelaten de bestreden beslissing van de directeur te vernietigen. Gelet hierop zal de beroepscommissie het eerste onderdeel van klagers beroep gegrond verklaren. De beroepscommissie zal, gebruikmakend van haar bevoegdheid van artikel 71, derde lid, van de Pbw, de bestreden beslissing van de directeur alsnog vernietigen.

Tegemoetkoming in plaats van opdracht nieuwe beslissing

Ten aanzien van de beslissing van de beklagcommissie om klager een

tegemoetkoming toe te kennen in plaats van de directeur op te dragen een nieuwe beslissing te nemen overweegt de beroepscommissie als volgt. Indien een beroep (en beklag) betreffende de afwijzing van een verzoek om algemeen verlof gegrond wordt verklaard en de onderliggende afwijzende beslissing wordt vernietigd, ligt het in de rede om, mits klager nog in aanmerking kan komen voor algemeen verlof, de directeur dan wel de Staatssecretaris op te dragen een nieuwe beslissing te nemen, zodat de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing ongedaan kunnen worden gemaakt (artikel 68, zesde lid, van de Pbw). Pas indien een gedetineerde niet meer in aanmerking kan komen voor algemeen verlof, bijvoorbeeld omdat hij in vrijheid is gesteld, gaat de beroepscommissie over tot toekenning van een financiële tegemoetkoming (artikel 68, zevende lid, van de Pbw). Klager komt thans nog in aanmerking voor algemeen verlof. Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep van klager ook op dit onderdeel gegrond verklaren.

Nieuwe beslissing

Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen. De beroepscommissie oordeelt dat er opnieuw over klagers eerste aanvraag om algemeen verlof zal moeten worden beslist. Artikel 17 van de Regeling, waarin de bevoegdheid om te beslissen over verzoeken om algemeen verlof is geregeld, richt zich tot de directeur en de Staatssecretaris. Uit dit artikel van de Regeling volgt dat de directeur alleen over een eerste verzoek om algemeen verlof mag beslissen, indien zowel hij als het Openbaar Ministerie van mening is dat verlof niet mag worden verleend. Nu de beroepscommissie van oordeel is dat er

op dit moment geen redenen bestaan om verlovverlening aan klager te weigeren, zal zij de Staatssecretaris – en niet de directeur van de locatie [...] – opdragen een nieuwe beslissing te nemen over klagers eerste aanvraag om algemeen verlof. Die nieuwe beslissing zal dienen te worden genomen met inachtneming van deze uitspraak van de beroepscommissie, binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. Nu er een nieuwe beslissing zal worden genomen ziet de beroepscommissie geen aanleiding aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:
13/2361/GA

Datum uitspraak:
30 september 2013

Beroepscommissie:
Vegter, mr. P.C.
Pattijn MSM, J.M.L.
Rutten, mr. M.A.G.
Jousma, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:
beklagcommissie bij de locatie Torentijd te Middelburg

Trefwoorden:
Disciplinaire straffen aanleiding
Disciplinaire straffen straftoemeting
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:
Pbw art. 51

Samenvatting:
Strafoplegging van in totaal 20 dagen opsluiting in (straf)cel voor drie feiten die min of meer op dezelfde tijd en dezelfde

plaats zijn begaan is niet in strijd met de wet. Hoogte straf, nu van enige samenhang tussen feiten sprake is, onredelijk en onbillijk. Beroep van klager gegrond. Tegemoetkoming €60,=

Rechtsoverwegingen:

De reden voor het verzoek om aanhouding van klagers raadvrouw is om het beroep gelijktijdig met twee andere beroepszaken van klager te behandelen. Nu die zaken zich in verschillende stadia van het beroepsproces bevinden en nog niet compleet zijn, zal de beroepscommissie het verzoek om aanhouding afwijzen.

Hoofdstuk IX van de Pbw bevat bepalingen (artikel 50 t/m 55) waarin de disciplinaire straffen zijn geregeld. De wet maakt het enerzijds mogelijk voor één feit meer straffen op te leggen, maar geeft anderzijds ook beperkingen voor de cumulatie van straffen (artikel 51, derde lid, van de Pbw). Uitgangspunt is dat de bestraffing per feit plaatsvindt, maar de wet geeft geen aanknopingspunt voor beantwoording van de vraag of een bepaald feitelijk gebeuren moet worden aangemerkt als één feit of als meer feiten. Indien er verschillende penitentiaire verbods- en/of gebodsnormen zijn overtreden kan de overtreding van een norm in beginsel worden aangemerkt als één feit, zodat er bij meer normovertredingen sprake is van meer feiten. Slechts in het uitzonderlijke geval dat de feiten een zodanig sterke samenhang vertonen dat er geen verschil is in tijd, plaats, verwijt en te beschermen rechtsgoed is dit anders.

Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft de directeur in het onderhavige geval het aanwezig hebben van een telefoon, het aanwezig hebben van drugs en het afplakken van het celruitje als drie feiten

kunnen aanmerken. Er is geen sprake van een uitzonderlijk geval als zojuist bedoeld. De hier aan de orde zijnde feiten vertonen wel samenhang voor wat betreft de tijd en de plaats. De feiten zijn immers min of meer begaan op dezelfde tijd en dezelfde plaats. De feiten vertonen echter voor het overige geen sterke samenhang.

Het voorgaande betekent dat volgens de wettelijke bepalingen per feit een straf van opsluiting in een (straf)cel voor ten hoogste veertien dagen mogelijk is en nu de wet geen beperking van de cumulatie voorschrijft dat ten hoogste in totaal 42 dagen opsluiting in een (straf)cel mogelijk is. De strafoplegging tot een totaal van twintig dagen opsluiting in een (straf)cel is gelet hierop niet in strijd met de wet.

Dan is tenslotte de vraag aan de orde of strafsoort en strafmaat de toets van de redelijkheid en billijkheid kunnen doorstaan. Het is bij de bestraffing van drie feiten aangewezen dat de strafoplegging geschiedt in het onderlinge verband en de samenhang tussen de drie feiten. Oplegging van de disciplinaire straffen tot een totaal van twintig dagen opsluiting in een (straf) cel is, nu van enige samenhang tussen de feiten sprake is, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen onredelijk en onbillijk.

Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard voor zover de straf de veertien dagen te boven gaat. Voor het ten onrechte ondergaan van zes dagen strafcel acht de beroepscommissie een tegemoetkoming aangewezen van €60,=.

Zaaknummer:

13/2078/GA

Datum uitspraak:

23 september 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Brand, J.G.A. van den
Mulders, M.J.
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij p.i.
Nieuwegein

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 5, 51

Samenvatting:

Het opleggen van een nieuwe disciplinaire straf na een eerder onbevoegd opgelegde disciplinaire straf is in strijd met het ne bis in idem beginsel. Een dergelijk bevoegdheidsgebrek kan niet meer hersteld worden. Nu eveneens niet voldoende aannemelijk is dat klager de persoon is die heeft geslagen heeft hij recht op een volledige financiële tegemoetkoming. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beroep gericht tegen het beklag als bedoeld onder a. oordeelt de beroepscommissie als volgt. In meerdere uitspraken van de beroepscommissie, waaronder de uitspraak met kenmerk 13/1001/GA, is geoordeeld dat M. van R. ten tijde van de onderhavige beslissing op

24 december 2012, niet bevoegd was tot het opleggen van een disciplinaire straf. Het beroep ten aanzien van dit punt zal dan ook ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechter zal worden bevestigd.

Ten aanzien van onderdeel b. van het beklag overweegt de beroepscommissie het volgende.

Het uitreiken van een nieuwe beslissing, genomen door een bevoegd persoon, waarbij dezelfde straf voor hetzelfde incident wordt opgelegd, is niet mogelijk. Immers, klager is reeds bestraft voor genoemd incident. Het op 4 januari 2013 nogmaals opleggen van een disciplinaire straf voor eerder genoemd incident, komt in strijd met het beginsel dat iemand niet tweemaal voor hetzelfde feit mag worden gestraft (ne bis in idem-beginsel). Het beroep zal ook ten aanzien van dit punt ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechter zal, met aanvulling van de gronden waarop zij rust, worden bevestigd.

Ten aanzien van het beroep dat is gericht tegen de hoogte van de tegemoetkoming oordeelt de beroepscommissie als volgt. De beroepscommissie toetst hierbij of de beslissing in redelijkheid genomen had kunnen worden. Uit de overgelegde stukken en verklaringen blijkt niet eenduidig dat klager een medegedetineerde heeft geslagen met een pan. Gelet hierop oordeelt de beroepscommissie dat de betrokkenheid van klager bij het incident in de keuken onvoldoende aannemelijk is geworden. De beroepscommissie kan zich om deze reden en gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de bevoegdheid, vinden in het oordeel van de beklagrechter met betrekking tot de tegemoetkoming en zal de uitspraak op dit punt bevestigen.

Zaaknummer:

13/2116/GA

Datum uitspraak:

23 september 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Brand, J.G.A. van den Mulders, M.J. Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij de p.i. Nieuwegein

Trefwoorden:

Hoorplicht
Ordemaatregel procedureel

Artikelen:

Pbw art. 23 lid 3

Samenvatting:

Overschrijding termijn van 15 uur van bewaardersarrest met 1 uur. Het niet tijdig aanwezig kunnen zijn in de inrichting door de directeur is geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding. Denkbaar was geweest dat de directeur klager telefonisch had gehoord over het incident. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrechter. In aanvulling daarop overweegt de beroepscommissie dat een eenmaal opgelegd bewaardersarrest ingeval van dreigende termijnoverschrijding kan worden opgeheven. Indien het noodzakelijk is dat het bewaardersarrest voortduurt en de

directeur niet tijdig in de inrichting aanwezig kan zijn, zijn er andere mogelijkheden denkbaar, zoals het telefonisch horen van de desbetreffende gedetineerde. Daarvan is in het onderhavige geval geen gebruik gemaakt, hoewel dit, zoals ter zitting door de directeur is bevestigd, wel mogelijk was geweest. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechtter zal worden bevestigd met aanvulling van de gronden waarop zij rust.

Zaaknummer:

13/1859/GA

Datum uitspraak:

19 september 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Brand, J.G.A. van den
Mulders, M.J.
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het Penitentiair
Psychiatrisch Centrum (PPC) Scheveningen

Trefwoorden:

Hoorplicht
Informatieplicht
Onderzoek verblijfsruimte
Zorgplicht wijze van betrachten

Artikelen:

Pbw art. 34, 57

Samenvatting:

Klager klaagt over de gang van zaken bij een algehele celinspectie in het PPC. Duidelijke informatie vooraf is noodzakelijk. Tijdelijke afzondering voor de duur van de celinspecties kan in een afzonderingscel. Van

het horen kan bij dergelijke acties worden afgezien. Hoewel er verbeterpunten worden aangegeven is celinspectie uiteindelijk niet onredelijk of onbehoorlijk geweest. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt voorop dat het van belang is dat voorafgaand aan algehele celinspecties (spitacties) adequate informatie ten aanzien van de inspectie wordt verschaft. Dit geldt te meer voor een algehele inspectie in een PPC. De informatie die in dit geval vooraf is verstrekt, was voorzien van een andere datum (27 december 2012) dan de datum (13 maart 2013) waarop de inspectie plaats had. Nu echter bij de uitreiking van dit formulier mondeling is vermeld dat de aangekondigde inspectie die dag zou plaats hebben en deze ook direct daarna is gestart, is klager niet in zijn belangen geschaad.

Indien een gedetineerde, in het kader van de inspectie van zijn verblijfsruimte, deze verblijfsruimte moet verlaten, kan hij tijdelijk in een andere ruimte worden ondergebracht. Dit is in de onderhavige zaak vooraf schriftelijk medegedeeld. Deze andere ruimte kan een afzonderingscel zijn, mits dit voor korte duur is en aan de desbetreffende gedetineerde duidelijk wordt gemaakt dat er enkel sprake is van een tijdelijke plaatsing in verband met de inspectie en dat er geen sprake is van een verdergaande ordemaatregel dan wel een disciplinaire straf. Het spreekt voor zich dat bij een plaatsing in de afzonderingscel de gedetineerde op dezelfde wijze dient te worden behandeld als ware hij geplaatst in een verblijfsruimte niet zijnde een afzonderingscel. Daarnaast geldt dat indien gedetineerden in een afzonderingscel zijn geplaatst voor de duur van de inspectie,

zij na afloop van de inspectie als eerste teruggebracht moeten worden naar hun eigen afdeling. De beroepscommissie beveelt de directeur aan om in de schriftelijke mededeling die voorafgaand aan een algehele celinspectie wordt uitgereikt op te nemen dat gedetineerden tijdens een algehele celinspectie in een afzonderingscel kunnen worden geplaatst.

In beginsel dient de gedetineerde bij een plaatsing in de afzonderingscel en bij uitsluiting van activiteiten in het kader van een ordemaatregel, vooraf ter zake te worden gehoord. Dit horen kan, ingevolge artikel 57, derde lid, onder a, Pbw, achterwege blijven, indien de vereiste spoed zich hiertegen verzet. Gelet op de aard van een massale inspectie acht de beroepscommissie aannemelijk dat deze zich verzet tegen het horen vooraf. Daarnaast acht de beroepscommissie geen redelijk belang aanwezig bij het horen voorafgaand aan de algehele inspectie, mits de aanleiding voor de algehele celinspectie vooraf voldoende duidelijk aan de gedetineerden wordt uitgelegd.

De aanleiding voor de inspectie van 13 maart 2013 was tweeledig. Er bestonden geruchten dat er drugs op de afdeling aanwezig waren en daarnaast vermoedde de directeur dat de brandveiligheid in het geding was, door de vele houtconstructies in de verblijfsruimtes.

Bij een controle in het kader van de brandveiligheid ligt het voor de hand dat er eerst een gesprek plaats heeft met de gedetineerden waarbij hen verzocht wordt hun verblijfsruimte zelfstandig op te schonen en pas daarna, indien de noodzaak daartoe nog aanwezig is, een inspectie te houden. Dit ligt uiteraard anders bij een inspectie op grond van het vermoeden van

de aanwezigheid van drugs. Verwacht mag worden dat in een PPC maatwerk wordt geleverd, ook ten aanzien van inspecties. De beroepscommissie doet in dit kader de aanbeveling om in voorkomende gevallen dergelijke onaangekondigde inspecties enkel te laten plaats vinden als er geen andere mogelijkheden zijn. Hiermee wordt het belang van de inrichting als zodanig gediend, maar wordt tevens recht gedaan aan de positie van de gedetineerden en meer in het bijzonder aan het voor een PPC kenmerkende klimaat van vertrouwen. Om deze reden ligt het eveneens voor de hand om het afdelingshoofd een coördinerende, actieve rol toe te bedelen tijdens dergelijke celinspecties en de eigen afdelingsmedewerkers te betrekken bij algehele celinspecties in het algemeen en bij eventuele inbeslagnames van goederen in het bijzonder. De wijze waarop de inspectie van 13 maart 2013 heeft plaatsgehad is onnodig belastend geweest voor de gedetineerden.

Vorenstaande in aanmerking genomen oordeelt de beroepscommissie als volgt. Gelet op het bepaalde in artikel 34 van de Pbw en de aanleiding voor de celinspectie heeft de directeur in dit geval in redelijkheid kunnen beslissen om over te gaan tot het uitvoeren van de algehele celinspectie. Hoewel er verscheidene verbeterpunten dienen te worden doorgevoerd met betrekking tot de celinspecties, is de uitvoering van de inspectie op 13 maart 2013 niet dusdanig onzorgvuldig of onbehoorlijk geschied dat de klacht gegrond moet worden beoordeeld. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Zaaknummer:

13/1810/GA

Datum uitspraak:

4 september 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Rutten, mr. M.A.G.
Nat, mr. M.M. van der
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Vught

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel
Inzage in stukken/dossier

Artikelen:

Invorderingswet art. 58 tot en met 63a;
Wbp art. 22.

Samenvatting:

Het verstrekken van detentieverklaringen valt onder de Wet bescherming persoonsgegevens. Invorderingswet is niet van toepassing. Verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens kan slechts op de gronden als vermeld in artikel 8 Wbp. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming €10,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat de directeur detentieverklaringen ten aanzien van klager heeft verstrekt aan twee deurwaarderskantoren. Voor deze informatieverstrekking is geen overleg met klager gevoerd, evenmin heeft klager hiervoor toestemming gegeven.

De directeur heeft toegelicht dat hij de

gegevens op goede gronden heeft verstrekt en heeft ter onderbouwing hiervan verwezen naar de artikelen 58 tot en met 63a van de Invorderingswet 1990 (verder: IW).

Zoals vermeld in artikel 1, eerste lid, IW heeft deze wet gelding bij de invordering van rijksbelastingen. Uit de overgelegde verzoeken om informatie van beide deurwaarderskantoren blijkt evenwel niet dat de vorderingen zien op rijksbelastingen. De IW is daarom in deze zaak niet van toepassing, hetgeen betekent dat de grondslag voor de gegevensverstrekking niet in deze wet gevonden kan worden.

De beroepscommissie is van oordeel dat de verstrekte informatie naar haar aard valt onder de Wbp. Artikel 22 Wbp maakt het in bepaalde gevallen mogelijk om strafrechtelijke persoonsgegevens te verwerken. De verwerking van deze strafrechtelijke persoonsgegevens – waaronder op grond van artikel 1, sub b, van de Wbp onder meer wordt begrepen verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling – is echter alleen mogelijk als deze verwerking in overeenstemming is met het doel van het verzamelen van deze gegevens. In artikel 8 Wbp staan de gronden waarop gegevensverwerking gebaseerd kan zijn. Geen van deze gronden is in de onderhavige zaak van toepassing.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing is genomen op gronden die deze niet kunnen dragen. Het beroep zal gegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd.

Nu de gevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken komt

aan klager een tegemoetkoming toe. De beroepscommissie stelt de hoogte van de tegemoetkoming vast op € 10,=.

Zaaknummer:

13/1969/GM

Datum uitspraak:

23 september 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de

Boer, J.G.J. de

Ruissen, C.J.

Lispet, mr. I. (secre.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Medische verzorging toegang tot

Artikelen:

Pbw art. 42; Pm art. 28

Samenvatting:

Inrichtingsarts dient als hoofdbehandelaar te worden aangemerkt. Het recht een andere arts te raadplegen laat onverlet dat de eindverantwoordelijkheid van de behandeling van een gedetineerde bij de inrichtingsarts ligt. Niet gebleken dat de door klager geraadpleegde vertrouwensarts heeft verzocht om collegiaal overleg met de inrichtingsarts. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt allereerst vast dat in onderhavige procedure enkel getoetst kan worden of de inrichtingsarts heeft gehandeld conform de in artikel 28 Pm neergelegde norm. De beroepsgronden, voor zover gericht tegen beslissingen genomen door of namens de directeur, zijn in deze procedure dan ook niet aan de orde en

zullen ook niet verder beoordeeld worden.

Ingevolge artikel 42, eerste lid van de Pbw, heeft de gedetineerde recht op verzorging door een aan de inrichting verbonden arts of diens vervanger. Ingevolge artikel 42, tweede lid van de Pbw heeft de gedetineerde recht op raadpleging, voor eigen rekening, van een arts van zijn keuze. De directeur stelt in overleg met de gekozen arts de plaats en het tijdstip van de raadpleging vast.

Ten aanzien van klagers wens een vertrouwensarts te consulteren merkt de beroepscommissie op dat klager ingevolge het bepaalde in artikel 42, tweede lid, Pbw hiertoe het recht heeft.

Vast staat dat klager contact heeft gehad met zijn vertrouwensarts, binnen de inrichting.

Uit artikel 42 van de Pbw valt af te leiden dat de inrichtingsarts, of diens vervanger, als hoofdbehandelaar dient te worden aangemerkt, ongeacht of klager het daar mee eens is.

De inrichting is verantwoordelijk voor de medische zorg binnen de inrichting en dient er derhalve voor te zorgen dat die zorg aan bepaalde kwaliteitseisen voldoet. De kwaliteit kan alleen gewaarborgd worden door te werken met artsen die vast aan de instelling zijn verbonden. Het in het tweede lid verwoorde recht een andere arts, in casu zijn vertrouwensarts, te raadplegen, laat onverlet dat de eindverantwoordelijkheid van de behandeling van een gedetineerde bij de inrichtingsarts ligt. Het ligt dan ook voor de hand dat een in consult geroepen (vertrouwens) arts over de door hem of haar voorgestane wijze van behandeling collegiaal overleg voert met de inrichtingsarts. Niet is gebleken dat de vertrouwensarts op enig moment heeft aangegeven behoefte te

hebben aan of bereid te zijn tot een dergelijk collegiaal overleg.

Ten aanzien van het niet meteen inzage krijgen in de medische stukken van klager wordt overwogen dat ook ten aanzien van een vertrouwensarts geldt dat een gedetineerde toestemming moet verlenen aan de behandelend inrichtingsarts de medische gegevens aan de vertrouwensarts te verstrekken. Nadat klager hiertoe de vereiste toestemming had verleend is de vertrouwensarts tot inzage in de gelegenheid gesteld.

Nog daargelaten dat artikel 42 Pbw geen recht op behandeling door een (vertrouwens) arts van eigen keuze biedt, is er ook geen recht op het gebruik van een bepaalde (behandel) ruimte. De plaats van raadpleging dient ingevolge het tweede lid van artikel 42 van de Pbw in overleg met de directeur te worden vastgesteld en dit is dan ook geen beslissing of handelen door of namens de inrichtingsarts.

Ook de vereisten tot toegang tot de inrichting vallen onder de bevoegdheid van de directeur en zullen hier verder buiten beschouwing blijven.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2902/GV

Datum uitspraak:

7 oktober 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Nijp, M. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art 21 lid 1

Samenvatting:

Verzoek incidenteel verlof om aanwezig te kunnen zijn bij bruiloft van zoon. Aanwezigheid van klager is niet noodzakelijk. Vreemdelingenwet 2000 is in verband met implementatie van Terugkeerrichtlijn gewijzigd. Klagers ongewenstverklaring is vervangen door een inreisverbod. Zijn situatie is hierdoor feitelijk niet gewijzigd. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van zeven jaar met aftrek, wegens diefstal met bedreiging en geweld gepleegd door meerdere verenigde personen. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 22 november 2014. Aansluitend dient hij eventueel 35 dagen gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften te ondergaan.

Op grond van artikel 21, eerste lid, van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (de Regeling) kan incidenteel verlof worden verleend voor het bijwonen van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. Klager heeft verzocht om incidenteel verlof op 6 september

2013 om aanwezig te kunnen zijn bij de bruiloft van zijn zoon. In de toelichting op artikel 21 staat dat, hoewel de meest gangbare gronden voor het verlenen van incidenteel verlof in de artikelen 23 tot en met 31 van voormelde Regeling zijn opgesomd, niet wordt uitgesloten dat ook andere gebeurtenissen aanleiding kunnen vormen voor het verzoeken om en het verlenen van incidenteel verlof. De bruiloft van klagers zoon is een gebeurtenis in de persoonlijke sfeer. Hoe begrijpelijk klagers wens om daarbij aanwezig te zijn ook is, zijn aanwezigheid is niet noodzakelijk in de zin van voornoemde Regeling. Dit maakt dat de afwijzing van het verzoek niet onredelijk en onbillijk kan worden geacht.

Ten aanzien van de ongewenstverklaring overweegt de beroepscommissie het volgende. Bij wet van 15 december 2011 (Stb. 2011, 663) is de Vreemdelingenwet 2000 gewijzigd in verband met de implementatie van de richtlijn nr. 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008. Gevolg van deze wetwijziging is onder meer dat aan personen die in Nederland verblijven, geen gemeenschapsonderdaan zijn en voldoen aan de criteria van afdeling 3 van de gewijzigde Vreemdelingenwet geen ongewenstverklaring wordt opgelegd, maar een inreisverbod. Ingevolge artikel 1, onder t van de Vreemdelingenwet jo. artikel 3, punt 6 en artikel 3, punt 4 van voornoemde richtlijn, houdt het inreisverbod tevens een terugkeerverplichting in. Bij beschikking van 19 april 2012 heeft de Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel de beslissing van 8 december 2010 waarbij klager ongewenst is verklaard in het licht van voornoemde wetwijziging ongedaan gemaakt en vervangen door een inreisverbod. Feitelijk is klagers situatie

hierdoor niet gewijzigd. Na zijn detentie heeft klager geen rechtmatig verblijf meer in Nederland en zal hij Nederland worden uitgezet. Tegen deze achtergrond en in het licht van artikel 4 onder I van de regeling kan de beslissing van de Staatssecretaris evenmin als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2727/GV

Datum uitspraak:

13 september 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Nauta, T. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting
art. 4, 24, 34-40

Samenvatting:

Verzoek strafonderbreking om een herdenkingsdienst voor overleden moeder in Iran bij te wonen. Dat enkel in geval van een levensbedreigende situatie van een ouder strafonderbreking in het buitenland kan worden verleend is onjuist. De herdenkingsdienst is echter niet een dusdanig bijzondere omstandigheid dat daarvoor strafonderbreking moet worden verleend. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf

van zes jaar met aftrek, wegens het – meermalen – invoeren van drugs in Nederland vanuit Iran. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op 18 oktober 2013.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van klagers verzoek om strafonderbreking.

Op grond van artikel 34 van de Regeling kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer, dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof. Op grond van artikel 5, eerste lid, tweede volzin, van de Regeling kan de Minister in bijzondere omstandigheden toestaan dat de gedetineerde aan wie strafonderbreking is verleend in het buitenland verblijft.

Ingevolge artikel 36 juncto 24, eerste lid, van de Regeling kan strafonderbreking worden verleend voor een bezoek in verband met het overlijden van een ouder van de gedetineerde. Het tweede lid van artikel 24 bepaalt dat het bezoek kan bestaan uit het bijwonen van de uitvaart, een rouwbezoek dan wel een bezoek aan graf of columbarium. Hiermee wordt beoogd dat de gedetineerde in staat wordt gesteld om bijzondere gebeurtenissen om redenen van humane aard bij te kunnen wonen.

De grond voor afwijzing van klagers verzoek is dat er geen levensbedreigende situatie van een ouder is die het noodzakelijk maakt voor klager om naar het buitenland te reizen. Hiermee wordt, naar het oordeel van de beroepscommissie, een onjuiste invulling aan het bepaalde in de Regeling gegeven. Immers, het bijwonen van een herdenkingsbijeenkomst is evenals een rouwbezoek, naar haar aard niet van levensbedreigende aard, maar kan in

bijzondere omstandigheden wel vallen onder het bepaalde van artikel 24, tweede lid, van de Regeling.

Klager heeft om strafonderbreking verzocht om naar een herdenkingsdienst voor zijn overleden moeder in Iran te kunnen gaan. Deze gebeurtenis, hoe zeer begrijpelijk de wens tot het bijwonen hiervan is, kan niet als een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 34 van de regeling worden aangemerkt. Hierbij heeft met name een rol gespeeld dat er inmiddels geruime tijd is verstreken tussen het overlijden van de moeder van klager en de herdenkingsdienst. Bij dit oordeel speelt geen rol dat het strafrestant van klager nog zeer kort is. Aan de vraag of sprake is van een bijzondere noodzaak om strafonderbreking in het buitenland door te brengen, komt de beroepscommissie derhalve niet toe. Gelet hierop heeft de Staatssecretaris strikt genomen tot een afwijzing van het verzoek kunnen komen en zal de beroepscommissie het beroep ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

13/1180/TA

Datum uitspraak:

9 september 2013

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.
Dekken, drs. B. van
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Veldzicht te
Balkbrug

Trefwoorden:

Zorgplicht niet betrachten

Medische verzorging toegang tot

Artikelen:

Bvt art. 41 lid 3

Samenvatting:

Nu beheer pijnmedicatie bij personeel ligt, rust op hen de integrale verantwoordelijkheid dat voldoende medicatie beschikbaar is dan wel consultatie van arts over medicatie mogelijk is.

Klager had pas vier dagen na verzoek om pijnmedicatie afspraak bij arts. Schending zorgplicht. Beroep gegrond. Beklag alsnog gegrond. Geen tegemoetkoming omdat klager niet op afspraak arts is verschenen.

Rechtsoverwegingen:

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting komt als onbestreden naar voren dat klager op 15 november 2012 heeft verzocht om pijnmedicatie. Klager slikt Tramadol en heeft deze medicatie niet zelf in beheer. Hij moet per tablet het personeel vragen om pijnmedicatie. Pas op 19 november 2012 en derhalve vier dagen later had klager een afspraak met de huisarts. De beroepscommissie is van oordeel dat het hoofd van de inrichting hiermee de zorgplicht van artikel 41, derde lid, van de Bvt heeft geschonden. Nu het beheer van de pijnmedicatie bij het personeel ligt, rust op hen de integrale verantwoordelijkheid dat voldoende medicatie beschikbaar is dan wel consultatie van een arts mogelijk is over de medicatie. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. De uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal in zoverre alsnog gegrond worden verklaard. Nu klager niet is verschenen op de afspraak met de huisarts van 19 november 2012 acht de beroepscommissie een tegemoetkoming niet aangewezen.

Zaaknummer:

13/3273/STA

Datum uitspraak:

8 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 16b onder a; 69; Rvt art 34d

Samenvatting:

Geen schorsing mogelijk van kennisgeving voorgenomen beslissing tot een a-dwangbehandeling. Wel moet na ontvangst van definitieve beslissing rechtsmiddel aangewend kunnen worden en met uitvoering gewacht worden tot uitspraak op een schorsingsverzoek. Verzoeker niet-ontvankelijk in verzoek.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 16b, onder a, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen verzoeker te verplichten tot het ondergaan van geneeskundige behandeling voor zover aannemelijk is dat zonder die behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen.

In artikel 34d, eerste lid, Rvt is bepaald dat het hoofd van de inrichting - voor zover hier van belang - de voorzitter van de commissie van toezicht en de raadsman van de verpleegde in kennis stelt van

het voornemen tot een beslissing tot een a-dwangbehandeling (als bedoeld in artikel 16b, onder a, Bvt) uiterlijk drie dagen voor het nemen van die beslissing.

De voorzitter stelt vast dat aan verzoeker en/of zijn raadsman een schriftelijke mededeling van een maatregel, inhoudende een gedwongen geneeskundige a-behandeling als bedoeld in artikel 16b onder a Bvt, met als aanvangsdatum 14 oktober 2013 en als einddatum 14 januari 2013 is toegezonden.

In deze maatregel is opgenomen: "Het voornemen tot de maatregel is op 3 oktober 2013 en daarmee tenminste 3 dagen voor uitvoering van de beslissing aan u en de voorzitter van de Commissie van Toezicht gemeld, en aan uw advocaat. Deze personen hebben wel/geen bezwaren geuit tegen deze behandeling. Indien van toepassing: omschrijf welke personen welke bezwaren hebben geuit: ." Niet is ingevuld dat en welk bezwaar verzoeker of zijn raadsman heeft. Voorts is de maatregel niet gedateerd, niet ondertekend en is niet ingevuld of verzoeker in het kader van de hoorplicht naar zijn mening is gevraagd en wat die mening inhoudt. Evenmin is een datum van uitreiking ingevuld.

Gelet hierop kan naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet worden gesproken van een definitieve beslissing tot het toepassen van een a-dwangbehandeling als bedoeld in artikel 16b, onder a, Bvt en is slechts sprake van een mededeling van een voorgenomen beslissing als bedoeld in artikel 34d Rvt waartegen verzoeker en zijn raadsman bezwaren kenbaar kunnen maken, waarna de beslissing dient te volgen. Hoewel de Bvt noch het Rvt vormvoorschriften geeft voor de kennisgeving van een voorgenomen beslissing als bedoeld, merkt

de voorzitter op dat het verwarring wekt om de kennisgeving te geven in de vorm van een schriftelijke mededeling van een beslissing met daaronder de vermelding van een beroeps- en schorsingsclausule. Deze verwarring zou kunnen worden voorkomen als een afzonderlijke schriftelijke mededeling van de kennisgeving van de voorgenomen beslissing zou worden gegeven, zonder bedoelde clausule, die is ondertekend en van een datum is voorzien.

Op grond van artikel 69, eerste lid, onder g, staat rechtstreeks beroep open tegen een beslissing als bedoeld in artikel 16b, onder a, Bvt.

Ingevolge artikel 69, vierde lid, Bvt, gelezen in verband met artikel 64, eerste lid, Bvt, kan pas schorsing worden verzocht van een definitief besluit tot gedwongen medische behandeling op grond van het bepaalde in artikel 16b, onder a, Bvt indien tegen die beslissing een beroepschrift is ingediend.

De beslissing van het hoofd van de inrichting waarin hij aangeeft voornemens te zijn tot dwangbehandeling over te gaan is naar het oordeel van de voorzitter geen beslissing waartegen beroep open staat en die voor schorsing in aanmerking kan komen. Verzoeker moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn verzoek.

De voorzitter van de beroepscommissie hecht er aan op te merken dat het hoofd van de inrichting er rekening mee dient te houden dat verzoeker na ontvangst van de definitieve beslissing tot dwangbehandeling in staat moet worden gesteld een schorsingsverzoek en beroepschrift in te dienen, alsmede dat met de daadwerkelijke uitvoering van deze beslissing zal worden gewacht totdat uitspraak op een ingediend schorsingsverzoek is gedaan.

Zaaknummer:

13/2961/STA

Datum uitspraak:

12 september 2013

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art. 16b onder a

Samenvatting:

Zonder medicatie zal verzoeker lang verpleegd moeten blijven. Pogingen om hem te motiveren voor inname medicatie zijn mislukt. Psychotisch toestandsbeeld maakt behandeling onmogelijk. Beslissing a-dwangbehandeling voldoet naar voorlopig oordeel aan eisen proportionaliteit en subsidiariteit. Afwijzing verzoek.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van de Staatssecretaris slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. De voorzitter overweegt hieromtrent het volgende.

Op grond van artikel 16c juncto artikel 16b onder a van de Bvt kan het hoofd van

de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenoemde a-dwangbehandeling indien aannemelijk is, dat zonder die behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. Uit de toelichting van de behandelend psychiater en de tweede psychiater komt naar voren, dat zonder medicatie verzoeker lang verpleegd zal moeten blijven, dat hij weigert medicatie in te nemen en dat pogingen hem hiertoe te motiveren zijn mislukt. Het psychotische toestandbeeld van verzoeker maakt behandeling onmogelijk. Bij die stand van zaken voldoet de beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal derhalve worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/1406/TB

Datum uitspraak:

9 september 2013

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.
Dekken, drs. B. van
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Volgens PBC is behandeling of

gedragsbeïnvloeding van klager vanwege zijn pathologie niet meer mogelijk en plaatsing in een justitiële jeugdinrichting niet meer aangewezen. Inrichting sluit resocialisatie op termijn niet uit. Gelet hierop is beslissing tot plaatsing in FPC niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Gelet op artikel 77s, vijfde lid, Wetboek van strafrecht en artikel 4, eerste lid, onder f van de Bvt kunnen personen aan wie een pij-maatregel is opgelegd worden opgenomen in een tbs-inrichting.

Uit de stukken komt naar voren dat klager na de oplegging van de pij-maatregel op 21 januari 2010 in meerdere justitiële jeugdinrichtingen en forensisch psychiatrische centra heeft verbleven. Zijn verblijf in deze inrichtingen wordt gekenmerkt door ernstige agressieve incidenten richting het personeel. Klager is op verzoek van het ministerie van Veiligheid en Justitie onderzocht door het PBC teneinde na te gaan – kortgezegd – of een behandeling aangewezen is en in welke inrichting. Het PBC concludeert in zijn rapport van 28 augustus 2012 dat een behandeling of gedragsbeïnvloeding van klager vanwege zijn pathologie niet mogelijk is. Het PBC ziet als beste mogelijkheid om klagers bejegening gedurende de duur van de pij-maatregel een gezamenlijke verantwoordelijkheid te laten zijn van FPC's, PPC's en FOBA op basis van een uitgewerkt regieplan zonder behandelambitie. De veiligheid dient voorop te staan. Dit komt zijn ontwikkeling ten goede en past – zo begrijpt de beroepscommissie uit het rapport – bij de aan hem opgelegde pij-maatregel. Het PBC acht verder een plaatsing van klager in een justitiële jeugdinrichting, gelet op zijn leeftijd en psychopathologie, niet

meer aangewezen. Tegen deze achtergrond kan de beslissing van de Staatssecretaris om klager in FPC Van Mesdag te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. De beroepscommissie betreft hierbij ook de brief van 3 juni 2013 van FPC Van Mesdag. Uit deze brief blijkt dat de inrichting een mogelijke resocialisatie op termijn niet uitsluit. De omstandigheid dat klagers huidige pij-maatregel in januari 2014 afloopt, maakt dit niet anders, temeer nu alternatieven niet voorhanden zijn. De pij-maatregel zou bovendien, gelet op de maximumtermijn die in dit geval geldt, ook eventueel nog een keer verlengd kunnen worden. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/1939/TB

Datum uitspraak:

17 september 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Maanicus, mr. R.M.
Zuijderhoudt, mr.drs. R.H.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs

Artikelen:

Bvt art. 4; WvSr art. 77s lid 5

Samenvatting:

Overplaatsing p.i.j.-er van FPK naar FPC niet in strijd met wet en niet onredelijk. Ondanks incidenten is geprobeerd resocialisatietraject onder grondslag van de Bjj te laten kunnen plaatsvinden en dit is niet gelukt.

Geen alternatief op dit moment. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager is een p.i.j.-maatregel opgelegd. Op grond van artikel 77s, vijfde lid, van het Wetboek van Strafrecht kan de Minister van Veiligheid en Justitie de tenuitvoerlegging van de p.i.j.-maatregel opdragen aan een j.j.i. of doet hij de veroordeelde elders opnemen.

Artikel 4, eerste lid aanhef en onder f, van de Bvt bepaalt dat in een tbs-inrichting personen kunnen worden opgenomen aan wie met toepassing van artikel 77s van het Wetboek van Strafrecht de p.i.j.-maatregel is opgelegd.

Volgens het 'Convenant tussen de sectordirecteur justitiële jeugdinrichtingen en de sectordirecteur forensische zorg inzake plaatsing van jeugdigen binnen de forensische psychiatrische centra' van 22 februari 2012 verplicht de sectordirecteur forensische zorg (DforZo) zich tot het opnemen van jeugdigen voor wie de mogelijkheden in een j.j.i. zijn uitgeput en ten aanzien van wie de sectordirecteur justitiële inrichtingen (JJI) heeft aangegeven dat daadwerkelijke plaatsing in een FPC wenselijk is.

Klager is vanuit j.j.i. Horizon in FPK De Kijvelanden geplaatst om vorm te kunnen geven aan een resocialisatietraject waarvoor binnen een j.j.i. geen mogelijkheid meer werd gezien. Tegen deze plaatsing is geen beroep ingediend.

Klager is op 13 juni 2013 vanuit de FPK De Kijvelanden overgeplaatst naar het FPC De Kijvelanden. Bij de stukken bevindt zich een hoorformulier van 13 juni 2013, waarin staat

vermeld dat klager bezwaar heeft tegen de overplaatsing met als toelichting: "verzet, heeft tevens eerder aangegeven naar PI ipv kliniek te willen". Als bijzonderheid staat daarin vermeld: "overgeplaatst met LBB-team fors verzet". In het licht hiervan acht de beroepscommissie voldoende aannemelijk dat klager, zoals hij stelt, niet is gehoord. In artikel 53, vierde lid, Bvt is bepaald dat het horen achterwege kan blijven als de vereiste spoed zich daartegen verzet of de gemoedstoestand van betrokkene daaraan in de weg staat. Klagers raadvrouw heeft ter zitting verklaard dat de FPK heeft ingeschat dat het horen vanwege te verwachten verzet van klager achterwege is gelaten. Daarmee is voldoende aannemelijk dat volgens FPK De Kijvelanden sprake was van een spoedsituatie en een verwachte gemoedstoestand van klager waarbij het horen achterwege diende te blijven. Aan het niet horen zal daarom geen gevolg worden verbonden. Daaraan doet niet af dat het niet horen mogelijk juist ten aanzien van klager, gezien zijn problematiek, tot het forse verzet bij overplaatsing heeft geleid.

De beroepscommissie stelt op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting vast dat voldoende aannemelijk is dat vele ernstige incidenten met klager in verscheidene j.j.i.-en hebben plaatsgevonden. Vast staat dat in de FPK De Kijvelanden op 12 juni 2013 zich opnieuw een incident heeft voorgedaan, waarbij volgens de melding bijzonder voorval van FPK De Kijvelanden die dag om 21.35 uur bij het afgaan van een hekalarm door personeel is gezien dat klager in een hek sprong en hing, op een plek van het terrein van de FPK waar patiënten niet mogen komen en op dat moment niemand anders aanwezig was. Dit hek bleek te zijn beschadigd (verbogen en gescheurd). Klagers stelling dat hij aan dat

hek slechts sportoefeningen deed is in dat licht bezien niet aannemelijk.

De beroepscommissie stelt verder vast dat ondanks deze incidenten is getracht in het belang van klager een resocialisatietraject binnen het toetsingskader van de Bjj mogelijk te maken. Uit de zich in het dossier bevindende brieven van j.j.i. Horizon van 23 mei 2013, 31 mei 2013 en het verlengingsadvies van 31 juli 2013 komt immers het volgende naar voren. Het was de bedoeling klager vanuit een FPA of een FPK te laten resocialiseren, omdat geen resocialisatiemogelijkheden voor klager vanuit een j.j.i. werden gezien. Vanwege de sluiting van j.j.i. Horizon en gebrek aan een tijds plaats voor klager bij FPA Palier is klager niet naar een andere j.j.i. overgeplaatst, maar naar FPK De Kijvelanden met een doorplaatsing naar FPA Palier als beoogd doel. Ondanks het incident van 12 juni 2013 heeft op 23 juli 2013 een intakegesprek met FPA Palier plaatsgevonden. Daar klager de schuld voor het incident bij anderen legt en meent geen belang bij behandeling te hebben, heeft FPA Palier geconcludeerd dat een plaatsing op korte termijn niet aan de orde is en dat eerst een verloftraject doorlopen dient te worden. In samenspraak met DJI is besloten plaatsing op een reguliere groep binnen het FPC gecombineerd met een intake bij FPK De Woenselse Poort aan te vragen. Het doel is klager vanuit deze FPK perspectief op een verloftraject en plaatsing in FPA Palier te bieden. Klager valt dan weer binnen het toetsingskader van de Bjj. Binnen het toetsingskader van de Bvt wordt een (snelle) resocialisatie van klager onvoldoende mogelijk geacht, gezien de zwaardere eisen aan het toekennen van verlof en de directe gevolgen voor verlofmogelijkheden na een incident. Het is noodzakelijk dat klager in

het belang van een zo gunstig mogelijke ontwikkeling de komende tijd binnen een FPK en FPA gaat werken aan de gestelde behandeldoelen.

Klager is vanwege het incident in FPK De Kijvelanden met spoed in FPC De Kijvelanden geplaatst, omdat op dat moment geen andere, qua beveiliging voor hem geschikte inrichting beschikbaar was. Ondanks dit incident hebben intakegesprekken met FPA Palier en FPK De Woenselse Poort plaatsgevonden, maar inmiddels is duidelijk geworden dat deze instellingen klager niet op korte termijn of niet willen opnemen. Ter zitting is namens de Staatssecretaris verklaard dat FPK De Kijvelanden klager niet meer wil opnemen vanwege de heftige indruk die het incident en klagers verzet bij overbrenging naar het FPC op het personeel heeft gemaakt.

In de brief van 3 september 2013 van de Staatssecretaris wordt bericht dat nu ook FPK De Woenselse Poort klager niet wil opnemen klagers verblijf en behandeling voorlopig in het FPC De Kijvelanden wordt voortgezet. Er zijn geen andere settingen die op dit moment qua beveiligingsniveau een reëel behandelmilieu voor hem vormen.

De beroepscommissie acht in het licht van het vorenstaande voldoende aannemelijk dat klagers resocialisatietraject niet binnen een j.j.i. gestart kan worden en dat voldoende inspanningen zijn verricht om voor klager een plaats in een instelling te vinden van waaruit zijn resocialisatietraject onder grondslag van de Bjj vorm gegeven zou kunnen worden. Dit heeft helaas niet tot positief resultaat geleid.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen is de beslissing klager over te

plaatsen naar FPC De Kijvelanden en zijn verblijf daar (voorlopig) voort te zetten niet in strijd met de wet en kan deze, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, evenmin als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

De beroepscommissie gaat er wel van uit dat in het FPC met voortvarendheid aan klagers behandeling zal worden gewerkt met het oog op resocialisatie van klager en dat Staatssecretaris daarbij klagers belangen als p.i.j.-er in acht zal nemen.

Zij hecht er aan klager in dit verband mee te geven dat het in zijn belang is om in het FPC aan zijn behandeling mee te werken teneinde een resocialisatietraject alsnog mogelijk te maken.

Zaaknummer:

12/2394/TB - eindbeslissing

Datum uitspraak:

1 oktober 2013

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Korvinus, mr. C.F.
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art 11

Samenvatting:

N.a.v. nieuwe rapportages is nu t.a.v.. klager een laag beveiligingsniveau vastgesteld. Aangehouden beroep tegen

eerdere beslissing tot vaststelling gemiddeld beveiligingsniveau, waardoor begeleid verlof niet meer mogelijk was, is gegrond. Tegemoetkoming € 200,= gelet op lange duur procedure.

Rechtsoverwegingen:

Het beroep richt zich enkel tegen het in de bestreden beslissing van 20 juli 2012 vastgestelde beveiligingsniveau. De vraag of aan klager terecht de longstaystatus is toegekend, blijft derhalve buiten beschouwing.

In de na de tussenbeslissing van 11 december 2012 overgelegde PJ-rapportages en LAP-advies wordt ten behoeve van klager een laag beveiligingsniveau geïndiceerd geacht. De Staatssecretaris heeft daarop op 20 juni 2013 een nieuwe beslissing genomen en het beveiligingsniveau alsnog vastgesteld op laag. De beroepscommissie begrijpt hieruit, dat de oude beslissing van 20 juli 2012 is komen te vervallen.

Uit de betreffende rapportages en het LAP-advies komt naar voren dat de eerder door klager genoten begeleide verlopen altijd zonder incidenten zijn verlopen. Klagers toestandsbeeld is stabiel. Hij is goed begeleidbaar en is medicatietrouw. Er zijn geen aanwijzingen voor vluchtgevaar. Gelet op het vorenstaande moet de beslissing van de Staatssecretaris van 20 juli 2012, voor zover het individuele beveiligingsniveau daarbij werd vastgesteld op gemiddeld, als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. De beroepscommissie volstaat met een gegrondverklaring, aangezien de bestreden beslissing inmiddels is vervallen. Uit de wettelijke aantekeningen van klager van 21 juli 2012 blijkt dat klager vóór de bestreden beslissing begeleid verlof

genoot bestaande uit tweemaal per maand boodschappenverlof en éénmaal per maand recreatief verlof. Het directe gevolg van het als gemiddeld vastgestelde beveiligingsniveau was dat klager ingevolge artikel 12, tweede lid, van de Verlofregeling TBS geen begeleid verlof meer kon genieten. Gelet op deze gevolgen acht de beroepscommissie een tegemoetkoming aangewezen; zij stelt deze, gelet op de lange duur van de procedure, vast op € 200.=.

Zaaknummer:

13/0977/TR

Datum uitspraak:

8 oktober 2013

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Daniel MPM, drs. M.R.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Verlof proefverlof
Ministeriele machtiging

Artikelen:

Bvt art. 50, lid 3; Verlofregeling TBS art. 17

Samenvatting:

Intrekking verlofmachtiging in klagers geval een onevenredige zware reactie op de ongeoorloofde afwezigheid van klager. Geen sprake van strafbare feiten of ernstige incidenten. Volgens inrichting overplaatsing naar transmurale voorziening nog steeds aangewezen i.k.v. behandeling. Beroep gegrond, vernietiging intrekkingbeslissing en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 53, derde lid, Rvt kan de Staatssecretaris een verlofmachtiging bij overtreding van de verlofvoorwaarden intrekken.

Krachtens artikel 17, vierde lid, Verlofregeling TBS (Stcrt. 2010, nr. 21597, 31 december 2010) wordt, ingeval van intrekking van de machtiging transmuraal verlof naar aanleiding van ongeoorloofde afwezigheid korter dan 24 uur, gedurende tenminste één jaar geen nieuwe verlofmachtiging verleend, tenzij zwaarwegende persoonlijke omstandigheden zich daartegen verzetten.

De beroepscommissie dient op grond van artikel 69, vijfde lid, Bvt in verbinding met artikel 66, tweede lid, Bvt in beroep te beoordelen of deze beslissing in strijd is met de wet dan wel onredelijk of onbillijk is. Daarbij moet naar haar oordeel de ernst van de overtreding van de verlofvoorwaarden (nog) zorgvuldiger dan voorheen worden afgewogen tegen het belang van klager bij voortzetting van het verlof dat, in verband met de verstrekkende consequentie dat (tenminste) een jaar lang geen verlofmachtiging wordt verleend, door de intrekkingbeslissing onmogelijk wordt gemaakt.

De inrichting heeft op 7 maart 2013 verlenging van klagers verlofmachtiging aangevraagd. In die aanvraag komt naar voren dat de inrichting klager wenst te plaatsen in de transmurale voorziening Forence omdat die beter aansluit bij klagers problematiek, waarbij wordt uitgegaan van kortdurende, gefaseerde onbegeleide verloven voor werk en vrije tijd. De inrichting ziet dit als een passende stap in het behandeltraject. Het verlengingsadvies

van 8 april 2013 van de inrichting houdt onder meer in dat het behandelteam de beslissing tot intrekking van de verlofmachtiging buitenproportioneel acht. In dit verband is van belang dat voor klager een voortdurend, strikt dwingend kader als dat van het huidige regime van de tbs met dwangverpleging niet meer noodzakelijk wordt geacht en klager veeleer op langdurige zorg aangewezen lijkt en dat de kliniek goed zicht heeft op de betekenis en ernst van de overtreding van de verlofvoorwaarden en deze goed hanteerbaar acht, terwijl zij daarin geen beletsel ziet om het traject richting overplaatsing te onderbreken.

De beroepscommissie is op grond van het voorgaande van oordeel dat de intrekking van de verlofmachtiging in klagers geval een onevenredig zware reactie is op de ongeoorloofde afwezigheid van klager op 7 januari 2013. Daarbij betreft de beroepscommissie in het bijzonder dat zich tijdens die onttrekking geen strafbare feiten of anderszins ernstige incidenten hebben voorgedaan en dat de inrichting in die onttrekking geenszins een belemmering ziet voor overplaatsing naar Forence, teneinde hem aldaar van adequate behandeling en zorg te voorzien, hetgeen wordt gefrustreerd door intrekking van de verlofmachtiging.

Aan dit oordeel kan niet afdoen dat klager zich eerder, op 16 februari 2012 en 1 januari 2013, niet heeft gehouden aan de verlofvoorwaarden. Het incident op eerstgenoemde datum (het drinken van bier) vond plaats voordat de onderhavige machtiging tot transmuraal verlof was verleend en het is niet redelijk dit (niet zeer ernstige) incident mee te wegen bij de beslissing tot intrekking. Het incident op laatstgenoemde datum (het te laat

en op eigen gelegenheid terugkeren van verlof) vindt zijn aanleiding in het feit dat klager tijdens het bezoek aan zijn vader in het verzorgingshuis in slaap was gevallen. Dit incident kan naar het oordeel van de beroepscommissie onvoldoende gewicht in de schaal leggen om de beslissing tot intrekking van de machtiging te rechtvaardigen.

Gelet op het hiervoor overwogene moet de beslissing tot intrekking van de machtiging tot het verlenen van transmuraal verlof, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd.

De Staatssecretaris zal worden opgedragen binnen uiterlijk een maand na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

De beroepscommissie ziet geen termen voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

13/3065/JA

Datum uitspraak:

2 oktober 2013

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Calkoen-Nauta, mr. J.
Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de j.j.i. LSG Rentray te Lelystad,

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bjj art. 65

Samenvatting:

Tegen weigering verlofaanvraag of aanvragen machtiging incidenteel verlof door directeur staat geen beklag open. Ten overvloede wordt overwogen dat, als wel beklag mogelijk was, niet is voldaan aan vereiste dat klagers aanwezigheid bij bruiloft niet noodzakelijk is. Klager alsnog niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 30, eerste lid, Bjj kan de directeur met machtiging van de Staatssecretaris een jeugdige, die in een j.j.i. verblijft krachtens een strafrechtelijke titel van vrijheidsbeneming, in de gelegenheid stellen de inrichting bij wijze van verlof te verlaten.

Volgens artikel 32, eerste lid, Rjj kan incidenteel verlof worden verleend in verband met onverwachte gebeurtenissen of omstandigheden in de persoonlijke levenssfeer van de jeugdige waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. In het tweede tot en met vierde lid van dit artikel worden - niet limitatief - enkele gebeurtenissen of omstandigheden genoemd waar onder meer incidenteel verlof voor kan worden verleend.

De directeur heeft klagers aanvraag van 16 juli 2013 om incidenteel verlof voor het bijwonen van de bruiloft van zijn nicht op 4 oktober 2013 op 23 juli 2013 afgewezen. In het licht van de zojuist genoemde bepalingen moet deze afwijzing worden opgevat als een weigering om bij de Staatssecretaris een verzoek om de vereiste

machtiging voor het verlenen van incidenteel verlof in te dienen.

Op grond van artikel 65 Bjj, zoals dit artikel luidt sinds de inwerkingtreding van wijzigingen in de Bjj op 1 juli 2011, staat geen beklag meer open tegen elke beslissing van de directeur jegens een jeugdige, maar alleen nog tegen de in dit artikel opgesomde beslissingen. Aangaande verlof staat ingevolge artikel 65, eerste lid onder g, Bjj beklag open tegen de beslissing tot beperking of intrekking van verlof.

Artikel 65, eerste lid, onder m, Bjj bepaalt dat de jeugdige bij de beklagcommissie beklag kan doen over enige andere hem betreffende door of namens de directeur genomen beslissing die een beperking inhoudt van een recht dat de jeugdige op grond van een bij of krachtens deze wet of een ieder verbindende bepaling van een in Nederland geldend verdrag toekomt.

Het niet aanvragen van een verlofmachtiging is niet aan te merken als een beslissing tot beperking of intrekking van verlof.

Voorts heeft een jeugdige niet op grond van een bij of krachtens de Bjj of een ieder verbindende bepaling van een in Nederland geldend verdrag recht op het aanvragen door de directeur van een verlofmachtiging. Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie (zie uitspraak 12/3944/JA van 23 april 2013) bestaat er voor strafrechtelijk geplaatste jeugdigen volgens de bedoeling van de wetgever geen absoluut recht op planmatig verlof en staat geen beklag open tegen de beslissing van de directeur van een j.j.i. om geen verlofmachtiging aan te vragen. Hetzelfde geldt naar het oordeel van de beroepscommissie ook voor incidenteel verlof.

De beroepscommissie komt daarom tot het oordeel dat klager niet-ontvankelijk verklaard had moeten worden in zijn beklag.

Overigens zou, als er geen sprake zou zijn van een beperkt beklagrecht en wel beklag zou open staan, het beroep ongegrond zijn verklaard, reeds omdat - als al zou worden aangenomen dat een bruiloft is aan te merken als een onverwachte gebeurtenis of omstandigheid in de persoonlijke levenssfeer als bedoeld in artikel 32, eerste lid, Rjj - in ieder geval niet is gebleken dat is voldaan aan het vereiste dat de aanwezigheid van klager bij de bruiloft van zijn niet noodzakelijk is. De omstandigheid dat klager en zijn familie klagers aanwezigheid bij de bruiloft wenselijk achten, kan niet leiden tot een ander oordeel.

Zaaknummer:

13/1535/JA

Datum uitspraak:

23 september 2013

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Laan, prof.dr. P.H. van der
Bentham, R. van
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtster bij de j.j.i.
Rentray te Lelystad,

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel
Vermissing
Schade

Artikelen:

Bjj art. 74

Samenvatting:

Inrichting heeft klager een vergoeding van € 150,= aangeboden. Gelet op grote hoeveelheid ter zitting getoonde bevestigde merkkleding en -schoenen is een hogere vergoeding op zijn plaats. Door een juwelier is in bijzijn van twee personeelsleden bepaald dat klagers horloges imitaties zijn. Vermissing zonnebril door inrichting niet betwist. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 250,=.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot a, de intrekking van klagers meerdaags verlof, overweegt de beroepscommissie dat ten tijde van het beklag (nog) geen meerdaags verlof aan klager was verleend en dat daarom geen sprake kan zijn van een beslissing tot intrekking van meerdaags verlof. Klager kan op dit punt niet in het beklag worden ontvangen.

Hetgeen in beroep met betrekking tot a, intrekking van klagers verlof voor de duur van twee weken ingaande op 21 januari 2013, en c is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrechtster. Het beroep zal daarom in zoverre ongegrond worden verklaard.

Met betrekking tot b overweegt de beroepscommissie dat zij anders dan de beklagrechtster een vergoeding van € 150,= voor klagers met inkt bevestigde merkkleding en -schoenen, de vermissing van zijn zonnebril, hetgeen door de inrichting niet is betwist, en de beschadiging van klagers horloges te laag acht. In zoverre acht zij het beroep en het beklag gegrond. Hoewel klager geen bonnen heeft kunnen overleggen, acht de beroepscommissie gelet

op de grote hoeveelheid ter zitting getoonde bevlekte merkkleding en -schoenen, en nu niet betwist is dat dit de goederen betreft waar het om gaat, een hogere vergoeding in de vorm van een tegemoetkoming op zijn plaats. Ervan uitgaande dat door een juwelier in het bijzijn van twee personeelsleden is bepaald dat klagers horloges imitaties zijn, acht zij, gelet op het bovenstaande, een tegemoetkoming van € 250,= passend en geboden.

Met betrekking tot d overweegt de beroepscommissie dat het beklag geen beslissing betreft in de zin van artikel 65 Bjj en zal zij op dit punt klager alsnog niet-ontvankelijk in het beklag verklaren.